

Per tu DONA

Un relat de: [onatge](#)

(No m'agraden les coses per un dia... El que compta és l'actitud de cada dia...)

Per tu DONA

La Terra és Dona, el món és masculí, aquí rau l'etern divorci. L'aire masclista ofega, aixafa, nega, destrueix, i qui té dret a fer que l'aire sigui masclista?

L'estupidesa dels homes nascuts de Dona, la perpetuació de la mala educació com a persones a través dels segles..., i només perquè als homes ja els va bé?

Ningú no té dret a esclavitzar a ningú, ni físicament ni encara menys mentalment...

Ens vam equivocar –i encara ens equivoquem- educant nenes i nens en lloc d'educar persones... Una religió que nega a la Dona com a persona per impura, no és una religió és una masturbació del pensament i la consciència...

Ningú no s'ha de sotmetre a ningú, i encara menys la Dona a l'home per més que ho diguin tots els sants que no sabien de què parlaven, o és que ja combregaven del masclisme...

No hi ha manual d'instruccions per viure, senzillament s'ha de poder fer en llibertat i per voluntat pròpia, i no pas per imposició.

El gust del masclisme sempre és àcid, amarg, no digestiu i destructiu... Els que amb sotana llarga o curta o arremangada parlen tant de matrimoni, val més que callin, no en tenen ni idea, no s'han casat mai i no es poden posar a la pell de ningú, només els agrada furgar l'ànima i la consciència...

Ningú no pot dictar decrets sobre el cos de la dona, ni acotar els seus drets com a persona. Els "homes" abrigats per la societat, encara són un virus maligne... La Dona té dret al seu propi cos, no a la manipulació o esclavització de cap tipus.

La Dona no és un objecte de plaer, és un ésser sencer! La mitja taronja només existeix quan l'has tallat amb un ganivet... Dona i home no és un maridatge entre sexes, ha de ser el llaurat i els sembrat entre dues vides amb mirada pròpia, mirades diferents envers el mateix horitzó.

En nom de l'amor no es pot fer cap guerra soterrada amb resultat de mort per la Dona... L'amor no és una arma, no és una presó, ni una imposició, ni un decret, no és un càstig ni un crim, no és un additiu..., ni una fórmula magistral, ni una dosi, tampoc no és una hipoteca de per vida.

Amor és una relació de llibertat en llibertat, donar la mà sense prendre-la... La relació entre Dona i home ha de ser de tu a tu, ningú no és més que ningú.

La vida de la Dona per ser dona, no ha de ser una lluita constant, no ha de demanar permís a ningú. Ella és la mestressa del seu cos i la seva vida.

Algú pot discrepar, però no anar-hi en contra.
Per tu DONA.

onatge